

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

07 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

**Diaconu Iurie
Catan Liliana
Boico Victor**

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2020 și a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe

**ZELINSKI Victor XXXXX, născut la XXXXX
originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.**

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.07.2019– 16.07.2020;

Instanța de apel: 26.08.2020 – 03.11.2020;

Instanța de recurs: 09.02.2021 – 07.04.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 16 iulie 2020, Zelinski Victor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 4 ani.

Potrivit prevederilor art. 89 alin. (2) lit. a) și 90 alin. (1) Cod penal executarea pedepsei cu închisoare stabilită în privința lui Zelinski Victor, a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani, cu condiția că acesta în termenul de probațiune, nu va săvârși alte infracțiuni și va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, inculpatul la 15.01.2015, aproximativ în perioada de timp cuprinsă între orele 08:00–08:30, aflându-se în loc public, în XXXXX, la observația lui Bumbu Sorin că nu i-ar fi cedat ultimului trecerea în timp ce se deplasa cu automobilul său de model „Renault Thalia” cu XXXXX, Zelinski Victor, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, având un comportament brutal, pentru a demonstra superioritatea sa față de alte persoane, l-a numit pe acesta cu cuvinte necenzurate, spunându-i lui Bumbu Sorin că acesta nu cunoaște Regulamentul circulației rutiere, apoi a deschis o geantă de mână pentru bărbați, din care a scos o

cartelă de vizită pe care demonstrativ i-a arătat-o lui Bumbu Sorin, spunându-i că el este instructor la școala auto și acesta urmează să meargă să învețe Regulamentul circulației rutiere. În continuarea acțiunii infracționale, Zelinski Victor, încălcând grosolan ordinea publică și având un comportament brutal, i-a declarat lui Bumbu Sorin, că data viitoare îl va ucide, în acest sens scoțând totodată din aceiași geantă de mână pentru bărbați un pistol de model XXXXX, și ieșind afară din automobilul său personal de model „Ford Fusion” cu XXXXX a aplicat arma de foc sus-menționată prin efectuarea unei împușcături în sus.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea integrală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat din motiv că nu a comis această infracțiune și cu restituirea pistolului personal XXXXX seria XXXXX asupra căreia deține permis de port armă.

În motivarea apelului inculpatul a invocat că, nu este de acord cu sentința, deoarece nu a săvârșit infracțiunea sus numită și acțiunile sale, din data de 15.01.2015, nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

Indică că, nu a amenințat partea vătămată cu arma, dar i-a dat cartea de vizită a școlii auto ca să vină la instruire. Pistolul a fost văzut în momentul când a scos cartea de vizită din geantă.

Apreciază critic declarațiile lui Bumbu Sorin care a explicat că au fost două împușcături (f.d. 78), dar la audiere a explicat că a fost o singură împușcătură (f.d. 33), cine a tras el nu a văzut și în general a recunoscut că a fost doar un zgomot.

Susține că în rechizitoriu sunt informații neveridice privind data confruntărilor și lista martorilor la cauza penală.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2020, apelul inculpatului a fost respins ca nefondat, iar sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală și just a adoptat o sentință de condamnare în privința inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Argumentele inculpatului precum că instanța de fond a pus la baza sentinței doar declarațiile contradictorii ale părții vătămate Bumbu Sorin, care nu au fost confirmate prin alte probe, nu au fost reținute, or potrivit confruntării dintre partea vătămată și învinuit s-au confirmat evenimentele din 15.01.2015 (f.d.78-81) iar, toate probele administrate, au fost acumulate în strictă conformitate cu legislația în vigoare.

Totodată, argumentul că inculpatul nu l-a amenințat pe Bumbu Sorin cu arma, dar acesta doar a văzut arma la el în geantă, a fost demonstrat atât prin declarațiile părții vătămate, cât și de procesul verbal de consemnare a plângerii verbale din 15.01.2015 (f.d.31). S-a constatat faptul că partea vătămată a declarat că a fost efectuată o împușcătură în sus, iar potrivit raportului de expertiză balistică nr.

34/12/1/4-405 din 27.01.2015, din pistolul prezentat la examinare, după ultima curățare și ungere s-au efectuat împușcături, și anume lipsește o cartușă.

Infrațiunea s-a confirmat și prin procesul-verbal de ridicare din 15.01.2015, prin care de la angajatul INP Gînu Corneliu a fost ridicat un pistol de model XXXXX cu nr. de serie XXXXX de culoare neagră cu un magazin în care se aflau șase cartușe, iar în camera cartușului se mai afla un cartuș și permisul de port armă nr. XXXXX (f.d. 36).

Faptul că inculpatul nu recunoaște vinovăția, nu exclude faptul că nu l-a numit pe Bumbu Sorin cu cuvinte necenzurate, spunându-i că nu cunoaște Regulamentul circulației rutiere, apoi a deschis geanta de mână pentru bărbați, din care a scos o carte de vizită pe care demonstrativ i-a arătat-o lui Bumbu Sorin, spunându-i că el este instructor la școala auto și acesta urmează să meargă să învețe Regulamentul circulației rutiere, totodată din aceeași geantă a scos și un pistol de model XXXXX și ieșind din automobilul său personal de model „Ford Fusion” cu XXXXX a aplicat arma de foc prin efectuarea unei împușcături în sus.

Instanța de fond, la stabilirea pedepsei a ținut cont de întreg spectru de circumstanțe, și anume de atitudinea acestuia față de cele săvârșite. În conformitate cu prevederile art. 76, 77 Cod penal, careva circumstanțe agravante sau atenuante în privința inculpatului nu au fost reținute.

De asemenea, instanța de judecată corect a luat în considerare gradul și caracterul pericolului social al faptei și anume faptul că, a comis o infracțiune gravă motivul și scopul celor comise, personalitatea inculpatului și anume că, este neangajat în câmpul muncii, invalid de gr. III, fără persoane la întreținere (f.d.63), la evidența medicului psihiatru/narcolog nu se află (f.d.64-65), antecedente penale nu sunt (f.d.66-68), caracterul prejudiciabil și mărimea daunei cauzate, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea și influența pedepsei asupra corectării inculpatului.

În astfel, de circumstanțe, instanța de apel a constatat că instanța de fond a stabilit just categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului și, în așa mod, corect a stabilit în privința inculpatului pedeapsa definitivă prin aplicarea art. 90 Cod penal, or, o pedeapsă prea aspră sub formă de închisoare nu se conchide posibil de a fi aplicată inculpatului deoarece ar genera apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și pronunțarea în această parte a unei noi decizii prin care el să fie achitat din motivul lipsei elementelor infracțiunii precum și a faptei infracționale.

În motivare recurentul a indicat că, nu a săvârșit infracțiunea și nu a avut loc fapta infracțiunii. Menționează că la data de 15.01.2015 în XXXXX, Bumbu Sorin singur a încălcat RCR și a venit la inculpat să clarifice lucrurile. Recunoaște că nu l-

a amenințat pe Bumbu Sorin cu armă, dar din contra i-a dat cartea de vizită a școlii auto ca el să vină la instruire. Parte vătămată a văzut arma în geanta inculpatului când a scos cartea de vizită.

Menționează despre neconcordanța probelor și raportului de expertiză din 27.01.2015 privitor la numărul de împușcături- 1, 2 sau nu a fost deloc împușcături. De asemenea, în rechizitoriu la pct. 6 este indicat o confruntare care nu există din 15.04.2019 dintre Gînu Corneliu și inculpat. A indicat că în rechizitoriu au fost indicați 6 martori, dintre care doar 2 au fost în ședința de judecată. În timpul reținerii din geanta inculpatului a dispărut suma de 18.700 lei și 10.000 euro.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține că inculpatul, declarând recurs, a invocat ca temei pct. 8) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, conform căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel dacă nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde*. Deși prevederile din punctul dat dețin mai multe subpuncte, recurentul nu a specificat în ce constă eroarea pe care o consideră admisă de instanțe, iar simpla indicare din partea recurentului că nu este vinovat nu necesită intervenția instanței de recurs în rejudecarea cauzei.

În continuare, Colegiul menționează că, în cererea de recurs, Zelinski Victor invocă în mod repetat argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente, iar în prezent nu există circumstanțe cu caracter substanțial și convingător, care să justifice instanța supremă în rejudecarea hotărârii instanței de apel.

La caz, se relevă că, corect instanța de apel a menținut sentința, și a demonstrat prezența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal. Deși inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, acesta nu este motiv de casare a deciziei.

Instanțele de fond, corect au apreciat circumstanțele de fapt și de drept, aplicând în privința inculpatului art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termen de 2 ani. Totodată, Colegiul penal remarcă că, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins prin aplicarea unei pedepse non-privative de libertate sau de altă categorie, iar în formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, care, în această speță indubitabil au fost luate în considerare de instanțele de fond la momentul individualizării pedepsei.

Mai mult ca atât, Colegiul consideră că instanța inferioară a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor acestei cauze și nemijlocit a personalității inculpatului, antecedente penale nu sunt, urmărind în acest sens comportamentul acestuia înainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate, precum și a ținut cont de circumstanțele comiterii acestei infracțiuni, de scopul urmărit, stabilindu-i în acest sens o pedeapsă proporțională faptelor comise.

Față de lucrul judecat de către instanța de apel, Colegiul consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa aplicată infractorului este echitabilă raportat la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal, care îl va descuraja pe inculpat de a comite pe viitor alte fapte infracționale de același gen.

La caz, inculpatul indică neconcordanța în probe și prezența unei confruntări inexistente dintre Gînu Corneliu și inculpat din 15.04.2019. Verificând rechizitoriul Colegiul confirmă prezența punctului dat, însă conform materialele dosarului confruntarea propriu-zisă a avut loc la 15.04.2016 (f.d. 76-77), fiind considerată drept greșeală tehnică, care a fost menționată de apărătorul inculpatului în cadrul ședinței instanței de fond. În ce privește problema legată de martori și suma de bani, Colegiul menționează că acestea temeuri au fost menționate doar în cererile de apel și recurs, dar în cadrul ședințelor de judecată nu a fost abordată această problemă, ce constituie în sine o situație diferită de subiectul speței.

Pe cale de consecință, instanța de recurs reiterează că intervenția în soluția instanței de apel este lipsită de temei juridic, întrucât quantumul pedepsei stabilit inculpatului este în limitele prevăzute de lege, iar motivele de achitare a inculpatului din lipsa elementelor infracțiunii sunt neîntemeiate. Mai mult ca atât, criticile formulate de recurent în recurs sunt identice cu cele indicate în apel și au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin.

Având în vedere considerentele arătate în partea descriptivă a prezentei decizii

și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de inculpat sunt vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de **ZELINSKI Victor XXXXX**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2020 și sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 iulie 2020, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 mai 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Boico Victor